

gdy braku tego nie można uzupełnić, sąd zobowiązany jest wydać stosowne postanowienie, w szczególności postanowienie o odrzuceniu pozwu.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż braku zdolności sądowej po stronie pozwanej nie można uzupełnić. W myśl wszakże art. 64 § 1 kpc, osoba fizyczna posiada zdolność prawną, określoną jako „zdolność do występowania w charakterze strony”, od chwili urodzenia do chwili śmierci (art. 8 § 1 kc). W dacie wniesienia pozwu pozwana nie mogła być zatem stroną postępowania, albowiem już wówczas – jako osoba w ogóle nie istniejąca – nie posiadała zdolności sądowej. Należy przy tym zauważyć, że właściwe oznaczenie pozwanego spoczywa na powodzie. Wyznaczenie podmiotowego zakresu procesu jest aktem woli podmiotu wszczynającego postępowanie. Inicjowanie procesu przeciwko podmiotowi nieistniejącemu wynika więc z wady aktu woli powoda, a taka wola – jako wada czynności procesowej – może być usunięta tylko w sposób przewidziany w ustawie procesowej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 1980 r., IV CR 182/80).

Podkreślić należało, iż na tle ujawnionych wątpliwości co do tożsamości pozwanego, Sąd podjął próbę usunięcia wątpliwości co do jego zdolności sądowej poprzez wezwanie strony powodowej do wskazania prawidłowych danych pozwanego (imię, nazwisko, numer PESEL), informując, iż w systemie PESEL brak jest osoby o danych i numerze PESEL, wskazanych w pozwie, a które to wezwanie jednak pozostało bez odpowiedzi ze strony powodowej.

Mając zatem powyższe na względzie, na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 kpc, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Za zgodność z oryginałem

Zagreb, dnia 2018-07-17

Pr. sekretarza sądowego

podpis.....
Paulina Turkiewicz